

Druga korizmena nedjelja – preobraženje

Jedna od prvih poruka na početku Isusovog propovijedanja Evandjelja jest: „Obratite se, približilo vam se Kraljevstvo Božje!“ Upravo ova riječ 'obratite se' ili 'obraćenje' jako se često upotrebljava u propovijedima ili vjerničkim razgovorima. Vrijeme Korizme izrazito puno govori o obraćenju, pa na samu Čistu srijedu kod pepeljenja slušamo: „Obrati se i vjeruj Evandjelju!“ Zato na drugu korizmenu nedjelju progovaramo o obraćenju kroz događaj Isusovog preobraženja na gori Tabor.

Kako činjenicu i potrebu obraćenja približiti vjerniku danas? O čemu se ukratko radi? Zašto se Isus pred Jakovom, Petrom i Ivanom baš preobrazio, promijenio lice, promijenio obraz? Ukazat ćemo na jedan razlog koji možemo vrlo lako svaki od nas primijeniti na sebe i staviti sebe i svoje (ne)obraćenje pod upitnik.

Naime, kad pitamo malu djecu koji je organ u ljudskom tijelu **središnji**, svi će odgovoriti da je to **srce**. Složit ćemo se s time. Ali postoji kod čovjeka još jedan dio tijela koji je vrlo važan, kojemu posvećujemo puno brige ama baš svakoga dana. Postoji jedan dio tijela po kojem se raspoznajemo, po kojem vidimo je li netko dobre volje ili mu danas baš ne ide. To je naše **lice**, naš obraz. Odgovor na pitanje – posvećujemo li više pažnje našem srcu ili izgledu našeg lica – ukazuje nam već na jednu važnu stvar. A ta je, da se srce nalazi u našim grudima, ne vidimo ga, ne možemo ga opipati itd., a obraz ili lice vidimo, dodirnemo ga, s njega „čitamo“. Čini se da možemo izvesti zaključak da je tu razlog zašto čovjek u pravilu više brine za vanjštinu nego za nutrinu. [Vanjština se vidi.](#)

Obraćenje? Odricanje od grijeha? Isus? Preobraženje?

Poruka je jasna: Isus je svjestan gore spomenutog stanja čovjekovog odnosa prema sebi i svemu vidljivome i nevidljivome, pa zato po događaju preobraženja želi svakom svom vjerniku pokazati **da je važno spojiti srce i lice**, pamet i osjećaje, nutrinu i vanjštinu. Nemoguće je biti vjernik u nutrini, „na svom teritoriju“, a na vani gotovo i ne pokazivati to isto. Kontradiktorno je govoriti o obraćenju svoga srca, o promjeni unutarnjih stavova prema životu, svijetu i istini, a s druge strane živjeti na vani kao i svi drugi koji nisu vjernici ili su polovični vjernici.

Dakle, **obratiti se** = biti kao Isus, živjeti kao Isus u svojoj nutrini (glede svojih **stavova**) i biti kao Isus na svojoj vanjštini (glede svojeg **ponašanja**). **Obratiti se = staviti Isusovu istinu iz evandjelja na prvo mjesto svih kriterija prosuđivanja života, svijeta i čovjeka.**

Ako čovjek tako živi, njegovo će se obraćenje i radostan život vidjeti na njegovom licu, a jednog dana biti će i lice i srce, nutrina i vanjština, preobražena u nebu, kod Mojsija, Ilije i proroka, kako to čitamo u današnjim čitanjima.

Zato lijepo reče prof. Jerko Fučak: „Ako tvoj susjed ne vidi da si različit od njega, tvoje kršćanstvo još je uvijek slabo i mlitavo.“